

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnärningar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att bestämmelserna om återkrav i lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnärningar ändras så att den ränta som betalas på det belopp som skall återkrävas beräknas från dagen för delgivning av beslutet om återkrav. Det föreslås också att lagen preciseras i fråga om stöd som beviljats med anledning av ändringssökande så att det av

lagen entydigt framgår skyldigheten att betala ränta i de fall där sökanden beviljas stöd eller tilläggsstöd med anledning av att ändring söks. Dessutom föreslås bestämmelser om sökandenas skyldighet att upprätta ansökan skriftligen samt att underteckna den.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnärningar (1336/1992), nedan stödförfarandelagen, är en allmän lag som gäller jordbruksförvaltningen och som tillämpas vid administrationen av jordbruksstöd som betalas av såväl nationella som Europeiska gemenskapens medel, om inte något annat bestäms särskilt i lag. I lagen bestäms om det förfarande som myndigheter som administrerar jordbruksstöd skall iaktta samt om vissa rättigheter och skyldigheter som berör den som ansöker om eller mottar stöd. Lagen innehåller dock inga bestämmelser om i vilken form ett ärende som gäller stöd skall anhängiggöras hos myndigheten. Inte heller lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994) som gäller stöd som betalas av Europeiska gemenskapens medel innehåller bestämmelser om formen för anhängiggörande av ärendet. I 25 § 1 mom. lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001) föreskrivs däremot att stöd skall sökas skriftligen. I de ovan nämnda lagarna ingår inga bestämmelser om skyldigheten att un-

dersteckna ansökan.

Kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92 innehåller bestämmelser om sökandet av stöd som finansieras av Europeiska gemenskapens medel. I artiklarna 6.1 c och 10.1 g i nämnda förordning bestäms om att det i ansökan skall inkluderas en försäkran från jordbrukaren om att han känner till villkoren för beviljande av de stöd som nämns i artiklarna. Genom att underteckna stödansökan ingår sökanden av stöd också andra förbindelser. Europeiska gemenskapernas kommission betraktar underskriften i stödansökan som ett ovillkorligt formkrav. Beviljande av stöd på basis av en ansökan som saknar underskrift har lett till att finansiella korrigeringar har fastställts för medlemsstaten.

I 22 § 2 mom. förvaltningslagen (434/2003), som träder i kraft i början av år 2004, föreskrivs att en handling som har kommit in till en myndighet inte behöver kompletteras med en underskrift, om handlingen innehåller uppgifter om avsändaren och det inte finns anledning att betvivla handlingens autentici-

tet och integritet. En ansökan om beviljande av jordbruksstöd gäller emellertid beviljande av en sådan ekonomisk förmån som kräver att sökanden måste uppfylla de villkor som bestäms i lag. Ansökningshandlingen är därmed förknippad med sökandens försäkran om riktigheten av uppgifterna i ansökan samt med andra förbindelser. Sökandens underskrift utgör en väsentlig del av bestyrkandet av uppgifterna i ansökan. Om sökandena blir skyldiga att underteckna en handling som gäller anhängiggörande av ett ärende skall detta enligt förvaltningslagen föreskrivas i lag. I överensstämmelse med detta föreslås att det till stödförfarandelagen fogas en bestämmelse (2 a §) om sökandet av stöd i vilken föreskrivs att en ansökan skall anhängiggöras skriftligen och att sökanden är skyldig att underteckna den.

I 6 § stödförfarandelagen bestäms om rättelse av ett felaktigt beslut. Enligt paragrafens 2 mom. skall, om tilläggsstöd betalas till sökanden med stöd av ett rättelsebeslut, på tilläggsbeloppet betalas en årlig ränta på sex procent räknat från dagen för fattandet av beslutet om att stödet beviljas eller ansökan avslås fram till den dag då ett rättelsebeslut ges. Ett villkor för betalning av ränta är att felet inte beror på sökanden. I 6 § 3 mom. föreskrivs att bestämmelsen om ränta i 2 mom. även tillämpas på ett beslut som ges med anledning av ändringssökande och med stöd av vilket mer stöd betalas till sökanden. Det föreslås att 6 § 3 mom. stödförfarandelagen preciseras så att där nämns en skyldighet att betala ränta på stöd som beviljas med anledning av ändringssökande även då ansökan har förkastats. Besvärmyndigheten beslutar härvid om betalning av ränta.

Möjligheten att återkräva stöd ingår som en väsentlig del i betalningen av jordbruksstöd då stöd har betalats till stödtagaren utan grund eller till stödtagaren har betalats mera stöd än det hade varit möjligt att bevilja honom. För tillfället grundar sig återkrav av stöd på två olika normuppsättningar. Vid valet av normuppsättning är finansieringskällan för jordbruksstödet den avgörande faktorn. Stödförfarandelagen tillämpas på återkrav av jordbruksstöd som finansierats av nationella medel, medan kommissionens ovan nämnda förordning (EG) nr 2419/2001 tillämpas på

återkrav av jordbruksstöd som finansierats av Europeiska gemenskapens medel.

I 7 § stödförfarandelagen föreskrivs att myndigheten kan besluta att stöd som har betalats utan grund eller till ett för högt belopp skall återkrävas. I paragrafens 3 mom. bestäms om möjligheten att bestämma att ränta skall betalas på det belopp som återkrävs. Räntan beräknas enligt en årlig ränta på sex procent på grundval av den tid som förflyter mellan utbetalningen och den faktiska återbetalningen eller, om det belopp som återkrävs har dragits av från en post som skall betalas senare, mellan utbetalningen och avdraget. I kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001 föreskrivs om grunden för fastställande av ränta med avvikelse från den nationella lagstiftningen. Enligt artikel 49 i nämnda förordning är jordbrukaren skyldig att betala tillbaka felaktigt utbetalda belopp jämte ränta beräknad i enlighet med punkt 3 i samma artikel. Räntan skall beräknas på grundval av den tid som förflyter från det att jordbrukaren underrättas om återbetalningskyldigheten till dess att återbetalningen eller avdraget görs.

Vad beträffar den tid på grundval av vilken ränta beräknas, tillämpas således på stöd som helt eller delvis finansieras av Europeiska gemenskapen en annan grund än på nationella stöd. Med tanke på stödtagaren kan situationen betraktas som otillfredsställande. För förvaltningens del har situationen medfört att risken för fel har ökat. Enhetliga förfaranden för återkrav förbättrar stödtagarnas rättskydd och minskar fel som beror på mänskliga faktorer. Enhetliga bestämmelser om förfarandet vid återkrav förnsabbar också handläggningen av beslut om återkrav. Därför föreslås att 7 § 3 mom. stödförfarandelagen ändras så att den motsvarar förfarandet i kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001, sålunda att räntan beräknas på grundval av den tid som förflyter mellan delgivningen av beslutet om återkrav och den faktiska återbetalningen eller avdraget.

Enligt 7 § 3 mom. stödförfarandelagen behöver ett belopp som uppgår till högst 300 mark (50,46 euro) inte återkrävas. På grundval av artikel 49.8 i kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001 kan medlemsstaterna besluta att inte kräva tillbaka belopp som

utan ränta uppgår till 100 euro eller mindre per jordbruksföretag och bidragsperiod, förutsatt att den nationella lagstiftningen föreskriver att återbetalning inte skall ske i sådana fall. Det föreslås att lagen ändras så att den undre gränsen för belopp som kan återkrävas fastställs till 50 euro. Dessutom föreslås att bestämmelsens ordalydelse preciseras på så sätt att ordet stödtagare används i stället för producent.

2. Propositionens ekonomiska verkningar

Propositionen har inga betydande verkningar för statsfinanserna. Det att skyldigheten att betala ränta börjar från delgivningen av beslutet om återkrav i stället för dagen då stödet betalades innebär i praktiken att räntebetalningsskyldighetens inträde fördröjs med cirka tre veckor. År 2002 uppbars 180 000 euro i ränta på återkrävda stöd. Att begynnelsepunkten flyttas tre veckor framåt innebär att statens inkomster minskar med cirka 10 000 euro om året, om beloppet av ränta på de belopp som skall återkrävas förblir konstant. De återkrävda beloppen har dock fortsättningsvis minskat till följd av att de tekniska tillämpningarna har utvecklats och preciserats.

År 2002 lät man bli att återkräva 93 000 euro med anledning av den undre gränsen på 300 mark (50,46 euro) per stödtagare och stödobjekt. Den aktuella summan innefattar också sådana ringa belopp som inte har återkrävts med stöd av finansministeriets beslut angående avstående från indrivning av särskilda smärre fordringar (426/1950). Dessa

belopp utgör cirka 10 procent av nämnda 93 000 euro. Om den undre gränsen för belopp som skall återkrävas sänks från 50,46 euro till jämnt 50 euro har detta inga betydande verkningar för statsfinanserna.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts i den arbetsgrupp för revidering av lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnärings- och skogsbruksministeriet samt som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Som en del av arbetsgruppens promemoria har utlåtanden om propositionen inhämtats av landsbygdsavdelningarna vid Sydöstra Finlands, Norra Savolax, Mellersta Finlands, Nylands, Egentliga Finlands och Norra Karelen arbetskrafts- och näringscentraler samt av Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry (Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK). De synpunkter som framförts i utlåtandena har i mån av möjlighet beaktats vid beredningen av propositionen.

4. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter att den har antagits och blivit stadfäst. Den grund som avses i den andra meningen i 7 § 3 mom. tillämpas dock första gången i fråga om återkrav som gäller stödbeslut som meddelats 2004 eller senare.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag**om ändring av lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnär-
ingar**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 18 december 1992 om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar (1336/1992) 6 § 3 mom. och 7 § 3 mom., av dessa lagrum 7 § 3 mom. sådant det lyder i lag 726/2000, samt
fogas till lagen en ny 2 a § som följer:

2 a §

Sökande av stöd

En ansökan om stöd skall upprättas skriftligen. Utan hinder av vad som föreskrivs någon annanstans i lag skall ansökan under-tecknas.

6 §

Rättelse

Vad som bestäms i 2 mom. tillämpas även på ett beslut som ges med anledning av ändringssökande om sökanden beviljas stöd eller tilläggsstöd till följd av att ändring sökts. Härvid beslutar besvärmyndigheten om be-
talning av ränta.

7 §

Återkrav

Om ett belopp som med stöd av 1 mom. beviljats utan grund eller till ett för högt be-
lopp återkrävs av den som har mottagit stö-
det, kan det bestämmas att på det belopp som återkrävs skall betalas ränta enligt en årlig ränta på sex procent. Räntan skall beräknas på grundval av den tid som förflyter mellan delgivningen av beslutet om återkrav och den faktiska återbetalningen eller, om det belopp som återkrävs har dragits av från en post som skall betalas senare, mellan delgivningen och avdraget. Ett belopp som utan ränta uppgår till högst 50 euro per stödtagare och per stöd-
ansökan som lett till återkrav behöver dock inte återkrävas.

Denna lag träder i kraft den _____ 200 . fråga om återkrav som gäller stödbeslut som
Den grund som avses i den andra meningen meddelats 2004 eller senare.
i 7 § 3 mom. tillämpas dock första gången i _____

Helsingfors den 3 oktober 2003

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Lag

om ändring av lagen om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnär- ingar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 18 december 1992 om förfarandet vid skötseln av stöduppgifter i fråga om landsbygdsnäringar (1336/1992) 6 § 3 mom. och 7 § 3 mom., av dessa lagrum 7 § 3 mom. sådant det lyder i lag 726/2000, samt
fogas till lagen en ny 2 a § som följer:

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

2 a §

Sökande av stöd

En ansökan om stöd skall upprättas skriftligen. Utan hinder av vad som föreskrivs någon annanstans i lag skall ansökan undertecknas.

6 §

Rättelse

Vad som stadgas i 2 mom. tillämpas även på ett beslut som ges med anledning av ändringssökande och med stöd av vilket tilläggsstöd betalas till sökanden. Härvid beslutar besvärmyndigheten om betalning av ränta.

Vad som *bestäms* i 2 mom. tillämpas även på ett beslut som ges med anledning av ändringssökande *om sökanden beviljas stöd eller tilläggsstöd till följd av att ändring söks*. Härvid beslutar besvärmyndigheten om betalning av ränta.

7 §

Återkrav

Om ett belopp som med stöd av 1 mom. beviljats utan grund eller till ett för högt belopp återkrävs av den som har mottagit stödet, kan det bestämmas att på det belopp som återkrävs skall betalas ränta enligt en

Om ett belopp som med stöd av 1 mom. beviljats utan grund eller till ett för högt belopp återkrävs av den som har mottagit stödet, kan det bestämmas att på det belopp som återkrävs skall betalas ränta enligt en

Gällande lydelse

årlig ränta på sex procent. Röntan skall beräkna på grundval av den tid som förflyter mellan utbetalningen och den faktiska återbetalningen eller, om det belopp som återkrävs har dragits av från en post som skall betalas senare, mellan utbetalningen och avdraget. Ett belopp som utan ränta uppgår till högst 300 mark per producent och per stödansökan som lett till återkrav behöver dock inte återkrävas.

Föreslagen lydelse

årlig ränta på sex procent. Röntan skall beräkna på grundval av den tid som förflyter mellan *delgivningen av beslutet om återkrav* och den faktiska återbetalningen eller, om det belopp som återkrävs har dragits av från en post som skall betalas senare, mellan *delgivningen* och avdraget. Ett belopp som utan ränta uppgår till högst 50 euro per *stödtagare* och per stödansökan som lett till återkrav behöver dock inte återkrävas.

—————
Denna lag träder i kraft den 200 .

Den grund som avses i den andra meningens i 7 § 3 mom. tillämpas dock första gången i fråga om återkrav som gäller stödbeslut som meddelats 2004 eller senare.
